

Det gjorde en forskel

Af Gurli og Niels Henrik K Lassen, Gjerlev

En livshistorie fra 2, der deltog i ”7 dates for par”

Vi traf hinanden i 1990 og begyndte at komme sammen i april 1991.

Ingen af os var særlig velbevandrede ud i det at have kærester. Men uden at den anden vidste af det, havde vi hver især besluttet os for, at ”this was for keeps” og alt skulle overvindes. Juni 1992 blev vi gift.

til døden os skiller..

Vi har nu været gift i 19 år og har 3 dejlige børn: en datter på snart 16, og et par drenge på 13 og 10.

De 19 år vi har haft sammen, er for os stadig kun en start – this is still for keeps ! Men den beslutning betyder ikke, at alt bare er godt. Er der noget, som de 19 år har lært os, så er det, at et ægteskab er noget, der skal arbejdes på. Og når vi nu har besluttet os for, at det skal være *til døden*

os skiller, hvorfor så ikke se, om vi kan få det bedste ud af det.

7 dates

Så da der tikkede en mail ind med overskriften ”7 dates for par”, tænkte jeg: hvorfor ikke invitere konen med til det.

Selvom det ikke er det første ”ægteskabs kursus”, vi har deltaget i, var vi alligevel spændte på, hvad sådanne ”7 dates” kunne bidrage med.

Hvad skete?

Her 7 dates senere, kan vi jo så passende fortælle lidt om det.

Det første, der skal nævnes er, at det vitterligt var 7 dates, som vi var på. Vi sad parvis ved hvert vores bord, dækket med dug, blomst og stearinlys. Der blev serveret kaffe og boller og lidt til den søde tand. Rigtig hyggeligt.

Selve datene var unikke, men noget af det bedste ved kurset var, at

det netop strakte sig over 7 dates, med 14 dage mellem hver date. Det betød, at man havde god tid til, at komme ind i en rytme. Det var ikke bare en enkelt aften og så farvel, overladt til hverdagen igen. Vi blev holdt fast i det. Dette blev vores ”hverdag” i hvert fald i en lang periode.

Hjemme hos os selv, måtte vi møblere lidt om, for at kunne fortsætte vores dates dér også. En sofa røg ud, og 2 lænestole stillet op i stedet.

Her har vi vores hjørne, hvor vi nyder stilheden og hinandens selskab.

Men selv med denne ommøblering, kommer hverdagen hurtigt igen. Vi har dog fået nogle redskaber til at holde hinanden fast i tanken om, at vi skal på date igen – og så ofte som muligt. Kurset lagde op til, at der i vores kalender skulle afsættes ”ægtepartid”

hver uge. Vi må nok hellere bekende allerede nu, at det bliver ikke hver uge. Hverdagen er hektisk og man kan hurtigt falde i søvn i sofaen om aftenen foran tv'et. Men selvom det ikke lige bliver hver uge, så har vi vores dates og nyder dem.

Effekten

Noget, som vi nok har haft specielt svært ved tidligere, er at få sagt ting til hinanden. Vi har begge haft tendens til at putte det væk, men har også erfaret, at det er dræbende utallige dates, som vi nu tager på herhjemme.

for ægteskabet. Det er som om vi sidder tilbage med noget indestængt vrede/frustration, som vi ikke ved, hvordan vi skal få taget hul på. Hos os blev det til tavshed, vrissen og til sidst vendte vi ryggen helt til hinanden. Vores dates – både dem på kurset og vores egne herhjemme – har givet os en hel anden "lejlighed", til at få talt om tingene.

Vores dates har også gjort det "legalt" at tale om alt, hvad vi går og kæmper med.

Vores dates har også gjort det "legalt" at tale om alt, hvad vi går og kæmper med. Om det er sex, børneopdragelse eller svigerforældre. Vores dates har en fælles agenda, og en fælles gevinst. Vi er nemlig enige om, at vi ikke har noget, der hedder *mit* og *dit* problem. Det er alt sammen *vores* problem. Sådan var det ikke tidligere. Så jo – vi har fået rigtig meget ud af de 7 dates vi var på – men håber at få endnu mere ud af det.

Kilde:

ALPHANYT - tillæg til Udfordringen - Udfordringen torsdag den 23.juni 2011.